

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Meddig tart a kiegyezés?

Pécs, 1899. június 20.

Holnap veszi kezdetét a képviselőházban Széll Kálmán kiegyezési javaslatának tárgyalása s ha minden jel nem csal, rövid időn belül a javaslat elfogadásával befejezést is fog nyerni. Meglepetést ez a tárgyalás csak egy irányban hozhat, azzal t. i., hogy az még az előre kombinációba vett időtartamnál is sokkal kevesebb időt vehet igénybe, hisz a közjogi ellenzék csak elvi álláspontjának kifejtésére szoritkozik, azok pedig, akik a paktum körén kívül állnak s az előbb kárhozottat obstrukciót most szeretnék föltámasztani halottaiból, nem igen szoktak helyt állni a parlamentben hirdetett elveik mellett s mikor erre szükség lenne, rendszerint távollétükkel ténnetnek.

A javaslatból tehát a legrövidebb idő alatt törvény lesz, amely gazdasági viszonyainkat Ausztriával a közösség alapján az 1907. év végéig rendezzi. A mikor tehát valaki azt a kérdést veti föl, hogy meddig tart a kiegyezés? — mindenki azzal véli az igazat eltalálni, ha azt feleli, hogy: 1907. év december 31-ig.

Pedig ebben a feleletben nagyon kevés igazság van, abban a tekintetben pedig, hogy most már gazdasági viszonyunk a szomszédal nyolc esztendeig nyugodt és állandó fog maradni, teljesen nélkülöz min-

den valóságot. Eltekintve ugyanis attól, hogy a Széll-féle javaslat 3. §-a értelmében az Ausztriával kötendő vám- és kereskedelmi szövetség létesítése végett az osztrák kormányral már 1901-ben új tárgyalások indítandók, a kiegyezési herce-hurca tehát már két év múltán törvény erejénél fogva megújul, figyelemmel kell lennünk arra is, hogy Széll törvénye a gazdasági viszonyokat *csak föltételesen rendezi 1907. év végéig* és bizonyos eshetőségek bekövetkeztekor rögtön hatályát veszti s új rendezés szüksége merül föl, amely új rendezés más-ként, mint a gazdasági különválás tényleges keresztülvitelével nem is képzelhető.

Ezeknek az eshetőségeknek az 1907. év végére kontemplált véghatáridő előtt való bekövetkezése pedig egész biztosra vehető. Az első ezek közül a szerződésbontó eshetőségek közül: a viszonyosság meg nem tartása Ausztria részéről. A viszonyosságot Ausztriában egyelőre a 14. §. alapján kibocsátandó császári rendeletek biztosítják, de ezeknek hatályosságai tartama a dolog természetéből folyólag nem terjedhet ki álló nyolc esztendőre. Az osztrák birodalmi gyűlés összehívása még ebben az esztendőben elkerülhetetlen lesz, már pedig a 14. §. alapján tett rendelkezés csak abban az esetben maradhat továbbra is hatályban, ha az összeülő Reichsrath azt utólagos jóváhagyásával ellátja.

Már most hogyan is lenne elképzel-

hető, hogy a Reichsrath utólagos jóváhagyásával szentesítse azt a kiegyezést, a melynek megdöntésére a belviszályok által marcangolt Ausztriának minden pártárnyalata ritka egyértelműséggel küzdött? A birodalmi gyűlés összehívása tehát a 14. §. alapján biztosított viszonyosság dezavválása lesz s ekkor rögtön beáll a különválással való új berendezkedés szükségessége.

Hogy ez az eshetőség a Reichsrath első összeülése alkalmával be fog következni, arról tanuskodik a Neue Freie Presse legújabb följajdulása ennek a föltételnek a kikötése miatt. Nagyon helyesen jegyzi meg a nevezett lap, hogy ez azt jelenti, miként ha a Reichsrath nem hagyja jóvá a 14. §. alapján tett intézkedéseket, ez azonnal a különválást vonná maga után. A Neue Freie Presse szerint tehát ezzel a parlamentet megfosztják a 14. §. alapján tett kormány-intézkedések szabad bírálatától s ezt olyan intézkedésnek minősíti, a melylyel Magyarország Ausztria alkotmányosságát sérti.

Persze azt szem elől téveszti a bécsi lap, hogy a különválásnak törvény szerint akkor is be kellett volna következnie, ha a Reichsrath megelőző császárparagrafusos rendelkezések nélkül is visszaveti azt a kiegyezést, a melyhez a magyar törvényhozás ragaszkodik. Az pedig teljesen egyre megy, akár a hozzá közvetlenül betérjesz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Regula a zöld erdőről.

— Adatok a multból. *) —

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Van-e főnségesebb alkotása a nagy természetnek — az erdőnél? Ha van is, bizonyára nem sok. Imponál ez erkölcsi és anyagi erejével egyaránt.

Friss zöldje, fakadó rügyei fölvidítják a benne járó-kező, munkától elbágyadt embert. Lombjai között kétszeres szépséggel hangzik föl a csalogány danája, üde levegője pedig nagy messzeséig hat jótékonyan. A költészetnek egyik rugóját képezi, mert idillikus varázsával a poétát lantjának pöngetésére buzdítja, kicsalja belőle a szívet-lelket nemesítő hangulatos rimes sorokat. A magyar nép is örömmel veszi ajkára, dalainak ugyancsak tekintélyes száma a soha ki nem vesző szerelmet az erdővel hozza kapcsolatba. Ki ne ismerné dalköltészetünk gyöngyeit: Ezt a kerek erdőt járom én, — Nem jó erdő mellett lakni,

*) Első hivatalos intézkedés a pécsi erdőkről. Most mikor mindenki a szabadba vágyik, szenteljünk a zöld erdőnek, a járó-kezők e kedves helyének egy pár sort, egy visszaemlékezést. Nem érdektelen annak, aki régi dolgok iránt érdeklődik. Olvassátok. Megérdemli.
Szerző.

— Erdő, erdő, sűrű erdő árnyában, — Erdő, erdő, sűrű erdő, homályos, — Erdő, erdő, de szép kerek erdő . . . Hány bankó röpült a cigány tányérjába, mikor ezeket huzta, hány fiatal szív gyulladt szerelemre, mikor ezeket dalolva egymás szeméibe néztek . . .

A régi betyár-világ itt jutott romantikájához, de hát ezt megirigyelték a városi és a vármegyei »nagyságok« s az erdőből az aszfaltra telepítették magukat.

A tudomány is kiveszi belőle részét. A nemzetgazdaságtan definiálásra méltatja. Az erdő egy bizonyos, fákkal beültetett terület összessége. S neki fontos szerepet is ad birodalmában, sőt egy egész külön fejezetet nyit számára, mely mint önálló egész, nálunk is már nagygyá, magyarrá fejlesztette magát, hatalmassá lett irodalmával, embereivel, mint harcosaival és munkásaival. De nem csak e téren, hanem a tudomány más ágazatában is mivelőkre talál, mert lényeges befolyást gyakorol az éghajlati viszonyokra is, a nedvességet emeli, a levegő vízpáráinak lecsapódását elősegíti, a levél és a talaj a vizet visszatartja, az árvíz nagyságát mérsékli.

Anyagi tekintetben üli azonban csak igazi diadalát. Van-e ki állítja, hogy megvetendő egy kis lány szerelme mellett vagy 1000 drb. makkolt »állatocska« ugy stáfirung gyanánt. A fájáról pedig ne is beszéljünk, mert kitelik abból minden, még az — akasztófa is.

Most jó az államhatalom. Gondjaiba ve-

szí az erdőt. Ezzel lesz csak nagy és hatalmas. Megvédi a »haszonleső« ember baltájától. Regulát szab neki, törvényt ül fölötté. S ezzel biztosítja létét, mely már-már veszélyeztetve volt.

Az 1879. évi XXXI. t. c. az, mely hazánkban az erdőre nézve alaptörvény. Ennek s az ebből kifolyó egyéb intézkedéseknek köszönhetjük erdészetünk mai magas nivón álló tekintélyét.

Hogy azelőtt mitéle intézkedések voltak az erdőre nézve, azt bővebben fejtegetni és kutatni szakemberek hivatása. De hogy kevés gond volt reája fordítva, azt ki lehet találni, ha visszatekintünk a kegyetlen erdő pusztításokra. Régen — úgy látszik — szabad volt minden.

Pécs városának szép nagy erdeje volt és van még ma is. Az országos erdészeti egyesület oda méltatta, hogy két izben tartotta itt vándor-közyűlését. Pécs városa öntudatára is jutott annak már rég, hogy hatóságilag kell intézkedni az erdőről. S ez az öntudat visszamegy nem 30—40, nem 50—60 évre, még nem is egy 100-adra, hanem 120 esztendőre. És itt meg kell hajlitanunk zászlónkat Pécsváros polgársága előtt. Mikor törvényileg csak 1879-ben gondoskodnak az erdőről, a gazdasági jólét e fontos tényezőjéről, akkor Pécsvárosa rendeletileg már 1780-ban intézkedik a tulajdonát képező hatalmas fák sokaságáról.

tett kiegyezési javaslatokat veti vissza a Reichsrath, akár a 14. §. alapján életbe léptetett kiegyezési rendelkezésektől tagadja meg jóváhagyását.

A kiegyezés kérdésében a két parlament alkudozó feleket képvisel, egyik fél sem panaszkodhatik tehát alkotmányselemleről azért, mert a másik nem akarja elfogadni az általa kívánt egyességi feltételeket. Alkotmányos szabadsága azért mindkét félnek sértetlen marad s az egyezkedési alku sikertelenségének csak az a következtetése lehet, hogy egyesség hiányában a törvény értelmében különválnak. Ha Ausztria magára nézve a különválást gazdasági fölfordulásnak, anyagi romlása földidézésének tartja, alkotmányos képviselőtének szabadságában áll ezt a kiegyezés elfogadásával magától elhárítani, de azt nem követelheti, hogy kétoldalú szerződésnél a másik fél neki teljesen alárendelje a saját érdekeit, csak azért, hogy őnála a fölfordulás és romlás be ne következzenek.

De van a Széll-féle javaslatban kikötött 8 éves lejáratú időnek egy másik feltétele is, az t. i., hogy a külfölddel kötendő kereskedelmi szerződések is lejáratának 1907. év végén. Hogy ez a feltétel betartható legyen, arra nézve is nagyon kevés a valószínűség. A legközelebből érdekelt Németországnak két tekintélyes lapja, a Frankfurter Zeitung és a Kölnische Zeitung ugyanis már annak az aggodalmának ad kifejezést, hogy az idegen államok, a melyeknek szerződésai 1903-ban járnak le, nem lesznek hajlandók velünk rövid négy esztendőre új szerződéseket kötni s ebből az a baj származnék, hogy az egész világgal vámháboruba keverednénk, a minek — tekintettel arra, hogy megelőzőleg új autonom vámtariffa alkotandó — bizonyára inkább Ausztria inná meg a levét, mint Magyarország.

Ausztriára nézve tehát ennek a veszedelemnek az elhárítására ismét nem maradna más választása, mint vagy munkaképessé teendő birodalmi gyűlésén megkötni

velünk a vámszövetséget, vagy különválni, amely utóbbi esetben mindkét állam egymástól függetlenül köthetné meg az idegen államokkal a saját érdekeinek megfelelő kereskedelmi szerződéseket tetszés szerinti időtartamra.

Ha tehát igaz feleletet akarunk adni arra a kérdésre, hogy Széll Kálmán javaslata alapján meddig tart a kiegyezés? — erre csak azt válaszolhatjuk, hogy 1907-en túl semmi esetre, de minden valószínűség szerint ennél a véghatáridőnél sokkal rövidebb időig. Hogy pedig utána más következzék, mint a gazdasági különválás, az mindaddig, míg a törvénynek ereje van, teljesen ki van zárva.

Küldöttség a honvédelmi miniszternél.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jun. 20.

Ma adta át Pécs város küldöttsége báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszternek Pécs város diszpolgári oklevelét.

A honvédelmi minisztert a városi törvényhatósági bizottság folyó évi április 24-én tartott közgyűlésében Littke József és társai írásban beadott indítványára választotta meg a város diszpolgárává, ezzel akarván halálját leróni a honvédelmi miniszter iránt, ki Pécs város iránt mindig jóindulattal viseltetvén, ide a pécsi katonai intézmények betetőzéseül a honvéddiszpolgárát helyezte. A diszpolgárra választás e szerint teljesen házi ügy volt a városnak; nem politikai érdemeket tüntetett ki, hanem a honvédelmi miniszter iránt első sorban is a város elismerését és halálját róta le, a mit azonban igen könnyű volt országos színezetűvé tenni, hivatkozva a honvédelmi miniszternek a honvédség fejlesztése körüli érdemeire.

Epen ezért egyhangú volt a miniszternek diszpolgárra választása s nem esvén politikai küzdelmek sorába, teljesen magán hordozta a hála és elismerés jellegét, minden politikai tüntetés színezetének mellőzésével.

Az egyhangulag hozott határozatból kifolyólag a városi Tanács megbizta Sikorszky Tádé festőművésznket a diszoklevél elkészítésével, melynek szövege a következő:

De lássuk e szóban levő fejezetet szó szerint, amint megírva vagon:

„Ő Felsőségének Anyai kegyelméből származott többi elintézései között az is nem kevés tekintet érdemel, a' melly szerént az Erdőkben való rendtartás, azoknak beplántálása, és megtartása meghagyattatott, és ajánlatott. Minthogy tehát ezen Városnak kerületében az olyan a' hegyeket, és erdőket érdeklő Intézetnek helye, amugyis pedig tudva volna, melly befolyása legyen a' kereskedésre az Erdőknek mívelése, és fentartása, ezen kiküldött Királyi Commissió a' Városi Tanácsot arra figyelmetessé tenni vélte, hogy a' legfelsőbb Királyi akaratnak eszközlése végett minden igyekezetét reá fordítsa; azon károknak, mellyek az ide való Lakosok által, a' kik eddig kények szerént az erdőt meg szálván, elpusztítani szokták, történtek elmellőzése végett, ezen Királyi Commissió négy Csösztet az ő nékiek előljáró Inspectorral megrendelni elvégzett azon okból is legfőképpen, hogy ha valaki a' maga szükségére való nézve is magát a' Város Erdőjéből fával beszerezni kívánná, ő a' Városi Tanácstól írásbeli meghagyást az Erdő-Inspectornak elő fog mutatni, a' ki ő nékie a' Csöszök által a' helyet, a' hol az olyan házi eltartásra való fát levágja, melly hely a' Városi Tanács által minden esztendőben ki fog jeleltetni, minden kocsitól 15

„Mi, Pécs szab. kir. város Polgármestere, Tanácsosai és törvényhatósági bizottsági tagjai, ezen oklevelünkkel ünnepélyesen bizonyítjuk, hogy a' midőn dicsőségesen uralkodó

I-só Ferenc József

legkegyelmesebb apostoli királyunknak hűséges szolgálóját, a' közjót és városunk egyéb dolgait érdeklődő célokhoz folytatása és helyes elintézése végett a' mai alulírott esztendőben és napon egybegyűlvén, közgyűlést tartottunk volna, akkoron:

Nagyméltóságú komlós-keresztesei Fejérváry Géza báró

magyar királyi honvédelmi miniszter urat, O császári és apostoli királyi Felsőség valóságos belső titkos tanácsosát, kamarását, sz. k. v. tábornagyot, a' Lipóttrend nagykeresztesét, az I-só osztályu vaskoronarend lovagját, a' szent István-rend középkeresztesét, a' Mária Terézia-rend lovagját és kancellárját stb. a' magyar királyi honvédségi intézmény és a' magyar katonai tisztképzés érdekében kifejtett hazafias s elvülhetetlen érdemeiért, valamint e város előrehaladása iránt mindig tanúsított meleg érdeklődéseért, jóakarataért és e város nagy díszére itt felépített hadapródiskoláért, az egész város közönsége mélységes haláljának, teljes elismerésének, ragaszkodásának marandó kifejezést adni kívánván, — az igazi erényekkel szemben mindenkor egyértelmű szív és lélekkel:

városunk diszpolgárává

nagy lelkesedéssel megválasztottuk.

Mely ünnepélyes tényről szóló jelen diszoklevelünket, — Ő nagyméltóságának, mint e város felejthetetlen jótévőjének, kedves s elengedhetlen kötelességünkhöz képest kiadjuk, oly biztositás mellett, hogy szeretetünk, ragaszkodásunk, halánk örök, mert azt utódaink szívébe is átörökítjük!

Kelt Pécsen MDCCCXCIX. évi Szent György hava 24-én.

Majorossy Imre, Tróber Aladár dr.,
polgármester. főjegyző.

(P. H.)

Ezt a diszoklevelet — mely ⁶⁸11113/12842 1899. közgyűlési számot visel — a város huszonhét tagu küldöttsége tegnap a délelőtti vonattal vitte az ország szívébe, Budapestre s ott a küldöttség ma délben egy órakor tiszteletgett a honvédelmi miniszter előtt, atnyujtván neki Pécsváros diszpolgári oklevelét.

dr. lefizetése mellett, ki fogja nevezni; a' megnevezett Erdő-Inspector tehát, és a Csöszök vigyázni fognak, hogy senki meg nem engedett, főképpen pedig éjjeli üdőben az erdőbe bé ne mennyen, és se nagyobb, sem pedig nevendék fát levágni, vagy elvinni ne merészeljen; hogy ha pedig olyan alátomos erdei tolvajt megfognának, azt szerével és lovaival együtt a Város Házához hajcsák, és a' Tanácsnak a' végett, hogy a' tett kárnak minéműségéhez képest a' végzést hozza, feladják. Rendeltetik ezen kívül, hogy se a' mostani Városi erdőben, sem pedig azokon a' helyeken, a' hol nevendék erdő lenetne, egyes személyek, vagy a' szomszdek birtokosok által akarattyok szerént, és tanácsbeli végzés nélkül irtások ne történjenek; így tehát a' Tanács az erdő, és szederfa mívelése miatt lebo-csajtott, és lebo-csátandó kegyelmes sinormértékű rendelkezésekhez magát mindenképpen alkalmaztatni fogja.

Ime így gondoskodott az erdőről a' kiküldött Királyi Politico Cameralis elegyített Commissió Pécsen 3-ik Juliusban, 1780-ban. Igaz, hogy mosoly kél ajkunkra, ha meggondoljuk, hogy az erdőről, e fontos tényezőről csak ennyit vettek föl a rendelkezések közé, mikor ma, 120 év után egy könyvtárt tesz ki a sok törvény és rendelet, mely az erdőről gondoskodik, de tekintettel kell lenni az ítelet

Pécsnek, mint szabad királyi városnak első kebelebeli különös törvényei, vagyis statutumai között a 26. pontnál foglal helyet az erdőről való gondoskodás.

Hogy ez az első hivatalos védelme a pécsi erdőknek, az kitűnik abból, miszerint e rendtartás maga említi, hogy eddigelé a lakosok kényök-kedvük szerint mentek az erdőbe s pusztították azt.

Megtudjuk e rendelkezésből, hogy kiterjedt a figyelem sok minden olyanra már akkor, melylyel magalapítani és megvédeni lehetett az erdőt. Az ültetés vagyis a beplántálás, továbbá a mívelés és fentartás meghagyattott és ajánlatott, mert az erdő a kereskedésre befolyással van. Tehát tudatában voltak már akkor is, hogy mily fontos tényező.

Egy felügyelő, inspektor vezetése alatt 4 csösztet, a mostani nyelvezet szerint 4 erdő-ört, vagy még elegánsabban fejezve ki: 4 erdővédelmet alkalmaztak, kiknek hivatásuk volt az erdőt védelembe venni, őrizni, a pusztítás-tól megóvni. Aki fát akart onnan, annak a városi tanácsból engedélyt kellett vinni a felügyelőhöz, a ki a csöszök által kijelöltette a helyet, a hol szabad volt vágni; a vágási területet a tanács állapította meg; minden kocsitól 15 denárt kellett fizetni. Aki engedelem nélkül vive fát, tetten kapatott, az — a lóval és a kocsi-val együtt — a városházára kísértetett s ott törvényt ült a tanács fölötté.

pes levelezőlapokból. A terv egyelőre nem igen ismeretes s az eszméjét csak most készülni megpendíteni egy-két anichts-kártya-champion.

A kiállításon résztvehet minden büntetlen életű, leddhetetlen multu anichts-kártya. Természetesen, hogy mindenféle anichts-kártyából csak egyet vesznek föl a tárlatra. A kiállítás, a mint a föntebb említett körök csevegik, a következő csoportokra fog oszlani.

1. Külföldi anichts-kártyák. A legritkább példány díjat kap. A legritkább úgy sejtjük, az lesz, a melyiken ez fog állani: »Üdvözet az északi sarkról — Andrée.»

2. Vidéki anichts-kártyák. Természetesen, ha az anichts-kártya-mozgalom ily kiemelkedő eseményben csucsosodik ki, minden falu csináltat a maga helyéről anichts kártyát. Minél kisebb a falu, a mely után az anichts-kártyát csinálták, annival ritkább az s több kilátása van erre a díjra. Chance-ai lesznek a következőknek: Üdvözet Árpádról. (A község madártávlatból. Borda-allé. Árpád a jövő században. Gruss aus Kéménd stb.)

3. Világosság felé tartani. Az anichts-kártyáknak ezt az ismeretes fajtáját ablakokra ragasztva állítják a nézők elé.

Díj: attól függ, hogy mit lehet a világosság előtt látni.

4. Alkalmi anichts-kártyák. Például: Üdvözet a szegedi államfogházból. Üdvözet a szubkontra örvényeiből. Üdvözet a magas C-ről. Üdvözet a szupé-csárdásról. Üdvözet a boldogság tetőpontjáról. Üdvözet Andorffy Péter ur kaláber órájáról. Természetes, megfelelő illusztrációkkal.

5. Verses anichts-kártyák. Itt csakis eredeti és rossz versekkel ellátott képes levelezőlapok vehetnek részt. Különösen pedig ki vannak zárva azok, a melyeken ez áll:

Rövid ez az élet. Örök a sir.

Bolond a ki anichts-kártyára ír.

Ellenben, úgy hirlik, nagy kilátásokkal fog pályázni a díjra ez a kis anichts-kártya dal:

Ez a kis város
Jaj, de népes.
Levelezőlapom
Látóképes.

6. Szecesszió anichts-kártyák. Vétek volna, ha erről a kiállításról lemaradna a szecesszió. Díjat az olyan anichts-kártyakép fog kapni, a melyről nem lehet tudni, hogy mit ábrázol.

7. Szellemes anichts-kártyák. Miután tudvalevő, hogy mindnyájan szellemesek vagyunk, a minek nemcsak az emlékkönyvekben, hanem az anichts-kártyákon is tanujelét adjuk, a szellemes anichts-kártyáknak külön csoportja lesz. Professzionátus fűszerkereskedő-segédek erről a versenyről ki vannak zárva: csupán amatőrök vehetnek részt benne.

8. Külön terem. (Husz krajcár fölülfizetés mellett, csak serdült ifjaknak.) Azok az anichts-kártyák, amelyeket a m. kir. posta nem továbbít.

Ez a kiállítás természete. A továbbiakról értesíteni fogjuk az anichts-kártya-gyűjtőket, mihelyt az első bizottsági ülés meg lesz ebben a tárgyban.

Napirend 1899. június 21-én.

Naptár: szerda, június 21. — Róm. kath.: Alajos. — Prot.: Albán. — Görög-kei. (jun. 9.) Athanáz. — Zsidó: Thamusz 13. — Nap két 4 óra 4 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két 6 óra 29 perckor délután; nyugszik 2 óra 5 perckor éjjel. A nap a Rák jegyébe lép 5 óra 10 perckor délután. Nyár kezdete.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő és zivatar várható.

Iskolaszéki ülés d. e. 11 órakor a városházán.

— (A „Pécsi Dalárda“) 1899. június hó 28-án (szerdán) tartja meg a Vigadó termében táncal egybekötött második alap-

szabályszerű dalestélyét, melyre az egyesület tiszteletbeli és pártoló tagjait tisztelettel meghívja. Műsor: 1. Sóhajtás. Gaál F.-től. 2. »A csöndes vizirózsa . . .« Abt F.-től. 3. Népdal-egyveleg dr. Horváth A.-tól. 4. Borda. König K.-tól. Nemtagokat bárki a tagok közül 1 frt belépő-díj lefizetése mellett bevezethet s érte a bevezető tag felelős. A tagság a bemenetnél igazolandó. A dalestély kezdete esti 8 órakor. — Bejárat a Percel-utca felől.

— (Felülfizetések.) A Pécs-budai külvárosi Kath. Kör június 4-én tartott kerti mulatságán, melynek tiszta jövedelme 138 frt, fölülfizettek: Erreth János 9 frt 80 kr., Spiesz János 4 frt 80 kr., Brunner Károly 1 frt 60 kr., Ozoray István 1 frt 20 kr., Virág Ferenc 80 kr., Mayer György 80 kr., Dämpf Imre 80 kr., N. N. 1 frt, Ganter János 60 kr., Köröszts József 80 kr., Sediwi Ferenc 50 kr., Köröszts Vince 50 kr., Késmárky István 50 kr., Hauk Antal 40 kr., Makarics Ignác 40 kr., Hering József 40 kr., Hanuy Ferenc dr. 30 kr., Jobb Mátyás 20 kr., Schaller Józsefné 10 kr., Hillebrandt Mátyás 10 kr., Örtl Vilmos 10 kr., Pristján Andor 10 kr., Köröszts N. 10 kr., N. N. 30 kr., N. N. 30 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 5 kr. — A fölülfizetésekért ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— (Katonai hírek.) Glatz Nándor, százados, a pécsi honvéhadapródiskola állományából a honvédközponti ruhatáros állomásaiba helyeztetett át. — Menyhárt Antal százados, a 7-ik honvédgyalozredtől a 19-ik honvédgyalozredhez áthelyeztetett.

— (A Dunába fuladt gyermek.) A szülői gondatlanságnak már ismét áldozata van. Mint paksi levelezőnk írja, Pakson a napokban Wachler Ferenc ottani halász két gyermeke, — a nyolc éves Jóska és a négy éves Mariska, — a Duna partjához kötött csolnakok egyikében játszadoztak, miközben mind a két gyermek a folyamba esett. A gyermekek segélykiáltására figyelmessé lett egy asszony — ki a kikötött tutajok egyikén ruhát mosott — s látva a gyermekek küzdelmét a habokkal, segítségükre sietett, azonban csak a kis leányt tudta megmenteni, mert a fiu nyomtalanul eltűnt a hullámok között. A holttestét még eddig nem sikerült fölhalálni.

— (Adomány.) Reif Károly és fia cég a pécsi önkéntes tűzoltó testület alapja javára húsz forintot adományozott.

— (Búcsú-ünnepély.) A »Miasszonyunk«-ról nevezett nőzárdában először végzett tanítónők folyó hó 22-én (csütörtökön) búcsúünnepélyt rendeznek. A búcsúünnepély műsora: 1. »Szózat«. előadja az énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Tartja Ruzsinszky Irén. 3. Sydney Smith: »Fête hongroise.« Zongorán előadja Geyer Irén és Hikker Irén. 4. Várad Antal; »Stella maris«. Szavalja Lechner Paula. 5. Klein Frigyesné: »Magyar ábránd«. Zongorán előadja Késmárky Vilma. 6. Búcsú beszéd. Tartja Kőhási Gizella. 7. a) »Kerek erdő« (népdal). b) »Búcsú az iskolától«. Előadja az énekkar. Kezdeté d. u. 1/2 órakor.

— (Az erdők állami kezelése.) Azok az erdős és kopár területek, melyek az

1898. évi XIX. törvénycikk értelmében állami kezelés alá veendő, f. é. július hó 1-én kerülnek állami kezelés alá, miről a f. é. tavaszán összeirt tulajdonosokat most értesítik. A felhívás ellen az illető tulajdonosok a törvény életbelépésétől kezdve 15 nap alatt (tehát f. é. július hó 15-éig) fellebbezéssel élhetnek, ha ezt azonban elmulasztanák, az állam július 15-én visszavonhatlanul kezelése alá veszi az összeirt erdőrészeket és kopár területeket.

— (A gondatlanság következményei.) Kónyi községben Kóré Pál ottani lakos udvarán ennek gyermekei játékból felgyújtották a szalmakazalt, melyről a ház is tüzet fogott és leégett. Szerencsére a leégett épület biztosítva volt. A kisszékelyi szőlőhegyen Lukács József présháza gyuladt ki hasonlóképen gondatlanságból. A tulajdonos maga okozta itt a tüzet, mert a présházban tüzet rakott s arról az alacsony tető meggyuladván, a présház porrá égett. Bedeghen Szabolcsi Imre háza égett le gondatlanság következtében. A tulajdonos égő lámpával járt a ház padlásán, hol az ott levő szalmát véletlenül meggyújtotta s így támadt a tűz, mely a ház egész tetőzetét elhamvasztotta.

— (Felvágta a hasát.) Nagybudmérón véres vége lett egy korcsmai mulatságnak. A mulatságon ugyanis összeveszett Zsivánovics Gábor ottani lakos Kaszapovics György belvárdi lakossal és a verekezés hevében kést rántva, azzal Kaszapovicsnak felhasította a hasát. A megsebesített ember most élethalál között van.

— (Elfogott betörő.) Tóth Ignác, tóttői lakos, szőlőhegyi présházából a napokban ismeretlen tettesek 420 frt 60 kr. készpénzt elloptak. A káros panaszra folytán megindult nyomozás során sikerült azonban a csendőrségnek a tettest Buzás Ferenc tóttői lakos személyében elfogni, ki eleinte tagadta tettét, de látva, hogy ez mit sem használnál, bevallotta, hogy ő törte be a présház ablakát s azon bemászva, egy nyitott ládából lopta ki a pénzt. A tettest átadták a bíróságnak.

— (Épül a pályaudvar.) A pécsi vasuti állomás kibővítési munkálatai már közel állanak a befejezéshez. Az első rész, a melyben a személy és podgyász pénztár lesz elhelyezve, már készen áll s ha az idő kedvez, az építkezés munkásai már a jövő hét elején megtartják a bokréta ünnepélyt.

— (Szíven lőtt kis leány.) Tragikus eset történt Sátoristye-pusztán Jauch Ferenc családjában. A szülők eltávoztván hazulról, hétéves Erzsébet nevű leányuk egyedül maradt otthon, kihez átmentek játszani a szomszéd Fischer Pál gyermekei. És a gyerekeknek az jutott eszébe, hogy leveszik Jauch Ferenc puskáját a szögről s azzal ijesztgetik egymást. A tizenkétéves Fischer Palimeg is tette azt, de mikor Jauch Erzsébetre ráfogta a fegyvert, az — töltve lévén — elsült és a kis leányt szíven találta. Mikor a szülők hazatértek, leányukat halva találták; a golyó nyomban kioltotta életét. A tragikus eset tárgyában a dáradi járásbírósg folytatja a vizsgálatot.

— (Pótvásár.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Toponár község-

ben a folyó évi május hó 29-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi június hó 29-én pótvásár tartassék.

— (**A kasza.**) A kasza így a mezei munka idején többször szokott szerepelni, mint olyan eszköz, melylyel — a helyett, hogy a mezei munkás a fűvet kaszálná — társát sérti meg. Így történt ez a napokban a szentistváni határban is, hol a mezőn munka közben *Bán János* összeveszett *Danhauer Józseffel* s ezt kaszájával megtámadván, kezét elvágta. A megsebesített ember feljelentette az esetet a bíróságnak.

— (**A püspök a papnöveldeben.**) *Hetyey* Sámuel megyéspüspök ma megjelent a püspöki papnöveldeben a theologiai vizsgálaton. A püspök — ki hosszabb ideig hallgatta a vizsgálatot — maga is több kérdést intézett a növendékekhez.

— (**V. H. O. Sz.**) A Vidéki Hirlap-írók Országos Szövetsége alapja javára rendezett tettei népnünpélyre még mindig érkeznek az utólagos felülfizetések. Így *Aidinger János* orsz. képviselő, a népnünpély védnökeinek egyike, tíz forintot küldött felülfizetésképen a rendezőséghez; *Scholtz Gyula* sörgyáros 25 forintot küldött a népnünpély alkalmából. Végül *Goldberger József* 2 forintot fizetett felül.

— (**Orvtámadás a haldokló ellen.**) Mohácson vakmerő tettet követett el a napokban ifju *Csellán János*, ottani lakos. Egy forgópisztolyal fölfegyverkezve berontott a halálos betegen fekvő öreg *Papp Istvánhoz*,

kivel már régebb idő óta pörösködött valami földbirtok miatt, és a haldoklót agyon akarta löni. Szerencsére az orvtámadást észrevette a házban lakó *Kovács Sándor*, aki aztán megakadályozta *Csellánt* vakmerő terve végrehajtásában. Az esetet följelentették a bíróságnak s most folyik a vizsgálat a vakmerő orvtámadó ellen.

— (**A medália.**) Alacsony, köpcös, öreg anyóka járt ma délelőtt a szolgabírói hivatalban. A nép fiainak szokása ellenére hátra húzódott, megvárta míg a többi ember elvégzi ügyes-bajos dolgát s meglátszott rajta, hogy *Eötvös* bácsit egyedül a maga bajának akarja lefoglalni. Mikor aztán vége lett a többi ember dolganak s az anyóka egyedül maradt a hivatali urakkal, panaszos hangon ekként adta föl a szót:

— Panaszolkodni gyűttem kéröm, mert az emböröm nem kapott — medáliát!

— Hát miért nem jött be az ura személyesen? Kérdezték.

— Röstelkedik szögény, hogy mögfeleköztek rula, pedig hát ő is szolgálta a királyt Boszniában. Azért hát én gyűttem be. Meg akarom lepni az embörömet!

Természetes, hogy az ötvenéves koronázási érmekről van szó, s így valószínű, hogy aligha lesz valami a »meglepetésből«, mert azok iránt a vörös szalagos metáliák iránt személyesen kell eljárni. Mindamellett megtették a hivatali urak a szükséges intézkedéseket, hogy az anyóka »röstelkedő emböre« mielőbb megkapja a »metáliát.«

— (**Kaposvár pecsétje.**) A király folyó évi május hó 2-án kelt legfelső elhatározásával a Kaposvár rendezett tanácsu város régi címeres pecsétje után alakított s nevezett város f. évi február hó 9-én tartott városi képviselőtestületi rendes közgyűlésében megállapított címet megerősítette és megengedte, hogy a város ezen címet használhassa.

— (**Szerelem és börtön.**) Már ismét egy olyan szerencsétlen bukott leány tragédiájáról kell beszámolnunk, ki felve a gyalázattól gyilkossá lett. *Delli Anna* lothárdi leány már huzamosabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy ottani legénnyel, ki csakhamar ráunt s ott hagyta szegényével együtt. Hogy a gyalázattól megmenekedjék, a leány megölte hat hónapos méhmagzatát s most élet és halál közt lebeg. Ha súlyos bajából feltalál gyógyulni, természetesen börtönbe kerül, de valószínű, hogy odakerül az a szülésznő is, ki a méhmagzat megölésében segédkezet nyújtott *Delli Annának*. Ugy a leány, mint a szülésznő ellen megtették a pécsi kir. törvényszéknél a feljelentést.

— (**Megvert ember.**) *Balázs János* bedeghi lakost a napokban egy este a falu egyik utcáján négy ismeretlen ember megtámadta és véresre verte. A megvert ember azt hiszi, hogy egy régi haragosa bérelte fel a támadókat, kiket bár megismert, azok mégis tagadják, hogy ők verték volna meg. Most a bíróság folytatja a vizsgálatot a feljelentett emberek ellen, hogy kiderítse, valóban ők voltak-e a támadók!?

tottan bontotta föl. A kis revolver volt benne s egy kis papírszelet, a melyen ez állott:

»Ha újra találkozni fogunk, más fegyverekkel fogok harcolni.«

Gunyosan kacagott, de a fenyegetés mégis kellemetlenül érintette. Sejtetem volt ez a kellemetlen érzés? Vagy az a tudat, hogy *Perth Alice-t* nagyon kicsire becsülte. A leány megmutatta, hogy bátor, hogy nem adja oda magát szeszélyének játékaul, hogy ép oly jól tud gyűlölni, mint szeretni. Ugyan mi lett belőle. *Davis* elővigyázóan kereste a nyomát, de minden eredmény nélkül. *Alice* jól elrejtette magát, barátjának oltalma alatt, a ki nagyon megszerette a fiatal leányt és mint testvérével bánt vele.

Girad asszonyt nehéz bánat gyötörte, de ő sohasem szólt róla. Csupán egyszer, a midőn *Alice* résztvevően oka felől kérdezősködött, mondotta el rövid szavakban, hogy milyen borzasztó sors érte őt. Őt év előtt boldogan élt férjével, azután azt egy gyilkossági kísérlet gyanujába fogták és bármennyire esküdt is, hangoztatta ártatlanságát, életfogytiglan tartó fogságra ítélték. *Olivia* eget-földet megmozgatott, hogy kiszabadítsa, de hiába.

Alice feszült figyelemmel hallgatta az elbeszélést és pár nap múlva még gondolkodóbbnak látszott, mint eddig. *Olivia*, ugyszintén doktor *Vaughan*, a ki az esti órákat igen gyakran *Girad*nál töltötte, észrevették ezt, de sokkal gyöngédebbek voltak, semhogy a leányt kérdésekkel zaklassák.

Egy héttel később *Alice* hirtelen azt mondta, hogy vissza szeretne *Bellair-be* térni. *Olivia* meglepetve nézett rá.

— *Bellair-be*? — kérdezte bámulva. Mit akarsz ott?

is hallotta a lövést, rosszat sejtett és ép az oka után akart nézni, a mikor észrevette a szerencsen szolgát, a kinek izgatott arca feltűnt neki. Pár szó elég volt ahhoz, hogy mindent megtudjon. A megrémült szolga nyomán doktor *Vaughan* késedelem nélkül a szerencsétlenség színhelyére sietett. Az előtte föltárult látvány egy vérében fetregő férfi és egy halottnak tetsző nő, a kinek jobb keze még mindig görcsösen szorongatta a füstölgő revolvert, borzalommal töltötte el.

Nem volt vesztegetni való ideje. Meghagyta a szolgának, hogy a félholt leányt másik szobába vigye. A sebesültet bekötözte s a mikor eszméletére tért, egy közel fekvő kórházba küldte. Akkor újra *Alice*hoz ment, a ki oly nagy önkívületben volt, hogy teljes három órába tartott, a míg életre tudta kelteni. Doktor *Vaughan* egy ápolónőtől felváltva, egész éjjel a beteg ágya mellett volt. Reggel *Davis Lucian* bekötött karral eljött, hogy *Alice* után kérdezősködjék. Az orvos komoly arccal ezt felelte neki:

— Ha a páciens nő a nehéz eszméletlenségéből, a melyben még mindig fekszik, felébred: vagy azonnal meghal, vagy erős lázba esik. A teste teljesen ki van merülve, azért azt se tudni, hogy a láz meddig fog tartani: én mindent meg fogok tenni, hogy helyrehozzam.

— Igen, tegye meg azt, doktor ur — szólt *Lucian* — részesítse a szegényt a leggondosabb ápolásban. Mégis borzasztó lenne, ha az én gondatlanságom a szegénynek életébe kerülne.

— Hát hogy történt a szerencsétlenség? — kérdezte *Vaughan*, a ki már a véletlenre gondolt.

— Ó, igen egyszerűen! hangzott a hirtelen válasz.

— (**Katonai alapítvány.**) A székesfehérvári 5-ik honvédkerület tisztikara a honvédek özvegyeinek és árváinak segélyellátó intézete számára 100 forintot adományozott s ez összeggel az intézet alapító tagjává lett a kerületi tisztikar, mely kerületbe tartoznak a pécsi honvédek is.

— (**Elhalasztott hangverseny.**) Perotti Gyula, az operaház művésztagjának és a vele körutat tevő művészeknek a Vigadóban ma estére hirdett hangversenye nem lesz megtartva. A hangversenyt el kellett halasztani, mert Perotti hirtelen megbetegedett s így nem jöhet le ma estére Pécsre. A hangverseny újabb határidejéről a rendezőség majd annak idején értesíteni fogja a közönséget.

— (**A legújabb szabályrendelet.**) A városi Tanács elkészítette a „*faiskolákról és fásításokról*” szóló szabályrendeletet, melyet a hétfői közgyűlés fog tárgyalni. A szabályrendelet tizenhét szakaszból áll.

— (**A város zárszámadása.**) A városnak múlt évi zárszámadásáról szóló kivonatot, a számvevőség, a pénzügyi szakbizottság és a városi Tanács vonatkozó jelentéseivel a város most kinyomatta és megküldte az összes törvényhatósági bizottsági tagoknak. A zárszámadásokat a hétfői közgyűlés fogja tárgyalni.

— (**Régi bűn.**) Ritt József háziszolga ezelőtt öt évvel Temesvárott betörést követett el. Onnan Pécsre jött és itt szolgált, — elég jómódban élve különben. Most azonban egy régi ismerőse, kivel Temesvárott szomszédos

volt, szintén Pécsre jött, felismerte és feljelentette a rendőrségnek. Rittet ennek alapján le is tartóztatták s az a kihallgatás során beismerte, hogy bűnös. Most át fogják adni a temesvári rendőrségnek.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. június 20. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 54.5 (emelkedő.)

Hőmérsék = 16.8 °C

> maximuma: 22.7 °C

> minimuma: 14.2 °C

Párányomás: 18.2 mm.

Relatív nedvesség: 92.

Felhőzet: 4° Cirr — cum. N. E.

Szélirány s erő: —.

Csapadék 24 órai: 4.3 mm. ●

D. u. 4. ó. zivatar kevés esővel. Borult, enyhe, zivatarok.

Dr. Csizer.

Művészet, irodalom.

Mit olvassunk?

Párisban most sokat beszélnek egy kis könyvről, melynek szerzője Antoine Albat, címe pedig kissé szemfényvesztő: „Hogy lehet valaki íróvá husz leckeóra alatt? Nos hogy? A szerző ezen a kérdésem sokkal kevesebbet törte a fejét, mint a mennyire most Önök tündönek rajta. Első sorban persze az olvasmányt ajánlja. Egyik utasítása pedig így szól: „Ha Ön írni akar és röviden óhajtja magát kifejezni, tanulja ezt meg Michelettől; ha a hosszabb körmondatokat szereti, Bossuettől; a színes és mégis klasszikus frázisokat elles-

heti Chateaubriandtól és Flauberttől; az események csoportosítását ügyelje meg Goncourt-nál; ha az ellentétek szembeállításához van kedve, gyakorolja magát ebben Rousseau segítségével; ha végül a stil összhangjára és fölséges nyugalomra törekszik, úgy olvassa Buffont stb. stb. Mit feleljünk erre a kis könyvecske szerzőjének? Velem együtt Önök mindnyájan tapasztalhatták, hogy mentől többet olvasunk, benyomásaink annál könnyebben összezavarodnak, sőt száz eset közül kilencvenkilencben el is illannak. Esztendőnk olvasmányai mennek így veszendőbe. Mi következik most ebből? Az, hogy olvasmányaink tömegét nem szaporítani, de leszállítani kell, azaz hogy a könyvből meritett gondolatot és benyomást mélyebbé kell tennünk, jobban magunkhoz kell kötnünk. De ennek ismét módját kell találnunk. Mi azt hisszük, hogy első sorban nem Flaubertet, Rousseaut stb. stb. kell olvasnunk, hanem vissza kell mennünk odáig, a honnan ezek az írók maguk meritettek, a honnan ők maguk megtanulták ismerni az emberi lelket és az élet minden színjátékát. Művelt embert ma már nem szükséges az iránt felvilágosítanunk, hogy ez az őforrás, ahonnan a legnagyobb írótól kezdve, le egy zsuroló társaság kellemes csevegőjéig mindenki a legbiztosabban meríti a gondolkodás és társalgás anyagát: a világtörténelem. Ez az egyetlen könyv, amely fölöslegessé teszi, hogy minden író külön elolvassunk, amely megóv attól, hogy a sok tarkabarka olvasmánytól egyik gondolat elnyomja a másikat, mint a hogy nem emlékszünk semmire, ha egy képtárban huszonöt termen végig szaladtunk. Ismételjük, az irodalom ma egy dusan megterített asztal és mégis néha úgy érezzük, hogy bár sok fogásban volt részünk, éhesen kelünk fel az asztal mellől. És ismételjük, a világtörténelem az egyetlen szellemi táplálék, mely átmegy a

O a revolverrel játszott s arra kért, hogy mutassam meg annak szerkezetét. Mikor látta, hogy a revolver meg van töltve, félni kezdett, emiatt aztán újra a helyére akartam tenni. Ezenközben véletlenül a szék támlájába ütődött a revolver, elsült s a golyó engem a karomon talált. A kicsike az ijedtségtől elájult és a nagy vérvesztéstől én is elvesztettem az eszméletemet.

Ez nagyon hihetően hangzott. Ugy látszott, mintha az orvos is belenyugodnék, nem kérdezett többet, csak arra kérte Luciant, hogy egy ideig maradjon távol, mert a betegnek a legnagyobb nyugalomra van szüksége.

— Legjobb is lesz — gondolta Lucian. A míg meggyógyul, talán elfelejti, hogy történt a dolog.

Hogy az időt eltöltse, arra szánta magát, hogy Corához megy, hogy az ápolja; a sok elvesztett vér alaposan gyöngévé tette.

— Csak gyógyuljon meg a karom és legyen egészséges a kis vadmacska — mormogta magában — majd megszeliditem én! Most már egy fél millióért se mondanék le a kicsikéről.

Meglepetés.

Weston Cora — a mint Davissal megbeszélte, rövid idő óta Termel asszony álnév alatt Bellair-ban tartózkodott. Szépségével, eleganciájával, előkelő viselkedésével általános feltűnést keltett, de a míg a falusiak csodálkozását, nyílt bámulatát önelégülten szemlélte, a főgügyelete oda irányult, hogy Oakley urának érdeklődését keltse föl személye iránt.

Várakozása ellenére ez nagyon gyorsan ment, Arthur John — az ő nagy szenvedélye, a kapzsiság mellett nem volt érzéktelen a női bájak iránt. Vakon indult a hálóba, a melyet a csinos kokott állított föl számára és mikor Davis megsebesülése után (a melyről azt mondta Corának, hogy a játékasztal mellett keletkezett összetűzésnek következménye) fölkereste őt, mint állítólagos nővérét, ez már szép eredményekről, biztató kilátásokról szólhatott. Közösön szöttek tovább az intrikát, nem is sejtve, hogy egy napon egy kéz az egész hálót szét fogja szaggatni.

Davis Bostonba utazott, hogy Perth Alice állapota után tudakozódjék s hogy őt egyuttal szemmel is tartsa. Hetenken át élet és halál között lebegett a szegény lány; de erős természete végtére is leküzdötte a lázat és doktor Vaughannak s Girad Olivianak odaadó ápolása alatt, ha lassan is, a gyógyulás felé közeledett. Mihelyt elég ereje volt hozzá, elhagyta Lucian lakását és Girad aszszonyhoz költözött, a ki mindent megtett, hogy ifju bárátnőjével feledtesse a szívfájdalmat, a melyet az áruló Davis okozott neki. Hogy mennyire sikerült ez neki, nem tudhatta, mert Alice eleinte folyvást hallgatag és mélabús volt, mintha szünetlenül egy és ugyanazon gondolat foglalkoztatná.

Négy hónap mult el. Ezalatt Alice teljesen fölépült. Davis Luciant nem látta többé; szerencséjére nem is tudta, hogy az hol ármánykodik.

A mint Davis egy napon lakására jött, azt üresnek találta. A szolgál, a ki Alice betegsége alatt a lakáson maradt, nem mondhatott egyebet, mint hogy egy ur kosival elvitte Alice-t. A mikor elment, csomagot adott át a szolgának, azzal, hogy ezt urának átadja. Lucian izga-

meg a kezdetlegesség jelei. Igen szép munkája a kiállítás eme részének Engler Boriska két remek ornamentális rajza, Kindl Klementin szabadkézi minta rajza, Till Leona, Goldschmid Frida és Silay Margit tájkép-rajzai. A *románc-festészet* terén dicséretet érdemel Kindl Klementin, Silay Margit és Naschitz Bella.

A harmadik osztály kiállításán már néhány aquarell-festményrel szaporodik a kiállított tárgyak száma s itt látni a sépia-iskola első jeleit, mely határozott haladást jelent a rajz és aquarell-festészet terén, miután a sépia-aquarellek árnyalása kiváló gondot igényel. Továbbá néhány igen szép színezett ornamentális és szabadkézi rajz teszi a kiállítás eme részét érdekessé. A kiállítók közül *Trixler Stefánia* tájképe, *Gyuris Gizella*, *Rothmüller Ilona*, *Armuth Erzsébet*, *Kollin Regina*, *Zánkai Kornélia*, *Árvai Paula*, *Hermann Margit*, *Győrvári Mariska*, *Soos Ilona*, *Schlesinger Janka*, *Fischer Mariska*, *Szánthó Ilona* és *Árvai Mariska* harmadosztályú növendékek színezett szabadkézi rajzai érdemelnek dicséretet.

A negyedik osztályú növendékek kiállításán már az égetett fa-festészet is képviselve van, melyhez a tájkép festészet, magasabb ornamentális rajzok és a képrajzolás is járul. Itt legelső sorban kell felemlitenünk *Wermuth Emilia* rajzát. A fiatal leányka minta után egy orosz katonát rajzolt meg, mely rajz határozott tehetségre vall ugy árnyalás, mint kiállítás dolgában. Maga az alak arca is már figyelemre méltó, mert nincs rajta az a merevség, mely a kezdetleges arcképrajzokat jellemezni szokta, hanem élethűen minden vonás reprodukálva van rajta, mely az arc élénké tételéhez hozzá járul. A fa-festészet terén dicséretet érdemel: *Chachinovich Terka* virág asztaltájkája, *Pompár Irma* legyezője. Van a kiállítás eme részének egy gyönyörű darabja, *Heissenberger Zsófia* pamlag-párnája, melyen a selyem-festészet a himzéssel párosul. Megemlítést érdemelnek még *Alt Margit*, *Kruck Paula* és *Weisz Kornélia* negyedosztályú növendékek kiállított munkái.

Az egész kiállítás magán viseli azt a paedagogiailag helyes és szakszerű tanítást, melyet a polgári leányiskola tanítónői kara követni szokott. A fokozatos fejlődés osztályról-osztályra szembeötlő s valóban örömmel töltheti el a szülőket. Mert nemcsak a rajzok készítésében, vagy a rajzminták évenkénti fokozatos nehezebbé tételében nyilvánul a haladás, hanem abban is, hogy a növendékek izlése, helyes felfogása, színérzéke és önállósága szemlélatomást nő.

A kézimunka-kiállítás a maga nemében méltán sorakozhatik a rajzkiállítás mellé s ez is teljes megelégedéssel töltheti el a szülőket s a tanügy-barátokat. A mi a rajzkiállításban az aesthetika terén nyilvánul, azt itt a célszerűség képviseli. Az első osztálytól kezdve a negyedikig mindegyik növendék munkáján meg látszik, hogy tanítói nemcsak az arany-himzés, csipkeverés, zsenilia munkák, szőnyeg-himzés és gyöngy-munkák titkaiba avatták be, hogy itt nemcsak a szórakozásul szolgáló, a szemnek tetsző kézimunkára tanítják a növendékeket, hanem azokra a szükségesebb dolgokra is, melyeket minden háziasszony nevelt leánynak tudnia kell, melyekre minden nőnek az életben számtalanszor szüksége van.

Valóban érdekes tárgyai a kiállításnak azok a fehérnemű-minták, kész ingek, férfi és női fehérneműek, melyeket a növendékek készítettek. S míg a kiállítási terem falán lógó kész ruhák és pongyolák a szabás, összeállítás és varrás tanítást igazolják, addig az asztalon levő mintakendők fényes bizonyítékai annak a körültekintő gondosságnak, melylyel a polgári leányiskola tanítónői a gomb, kapocsvarrás, különféle foltozások, harisnya és keztyűkötésre tanítják növendékeiket.

A növendékek közül dicséretet érdemelnek az *I. A) osztályban*: *Alth Edith*, *Durália Mártha*, *Heckinger Teréz*, *Liebentritt Gabriella*, *Ludwigh Mária*, *Rozgonyi Melanie*, *Schlesinger*

Margit, *Siptár Emma*, *Tabak Matild*, *Tróber Etel*, *Wandruschka Mihaella* és *Zsilinszky Emma*.

Az *I. B) osztályban*: *Farkas Jolán*, *Fuschs Luci*, *Gyuris Márta*, *Hirscher Leopoldina*, *Kis Gadó Mari*, *Krausz Flóra*, *Steiner Szeréna*, *Szolga Julia*, *Ullmann Matild*, *Wollák Erzsébet*, *Zankl Gizella* és *Zankl Paula*.

A *II. A) osztályban*: *Berger Adél*, *Blauhorn Margit*, *Cziglányi Nelli*, *Engler Boriska*, *Fürst Jolán*, *Haksch Mária*, *Heinrich Matild*, *Kindl Klementin*, *Liebentritt Margit*, *Nagy Gizella*, *Naschitz Bella*, *Rozgonyi Aranka*, *Szentgyörgyi Augusztá*, *Silay Margit*, *Till Leona*, *Tabak Ilona*, *Tóth Katalin*.

A *II. B) osztályban*: *Földvály Anna*, *Gyuris Kamélia*, *Kavják Julia*, *Kreuzer Sarolta*, *Osztrovits Katalin*, *Pecskó Mari*, *Rothárdt Etel*, *Schlesinger Ilona*, *Suk Mari*, *Szucsits Mária*, *Varga Mariska*.

A *III. osztályban*: *Armuth Erzsébet*, *Árvay Mária*, *Árvai Paula*, *Blum Emilia*, *Győrvári Mária*, *Gyuris Gizella*, *Csizék Gizella*, *Haniszkó Erzsébet*, *Heckinger Ilona*, *Hermann Margit*, *Hunka Magdolna*, *Kollin Regina*, *Nagy Márta*, *Reitter Margit*, *Schwarz Vera*, *Soos Ilona*, *Szánthó Ilona*, *Trixler Stefánia*, *Ullmann Mária*, *Taller Mária*, *Werb Anna*, *Philip Emilia*.

A *IV. osztályban*: *Alt Margit*, *Berger Margit*, *Blauhorn Mária*, *Doszler Sarolta*, *Ferenczi Olga*, *Geiringer Hermina*, *Zelmik Fanni*, *Jobst Márta*, *Kecki Margit*, *Kovácsics Margit*, *Kindl Etelka*, *Kruck Paula*, *Labrencz Aranka*, *Németh Teréz*, *Nikolszky Mária*, *Schlesinger Lujza*, *Schwarz Luci*, *Stern Ilona*, *Suhajda Róza*, *Takács Katalin*, *Weisz Kornélia*, *Vidákovits Mária*.

Nem mulaszthatjuk el, hogy ez alkalommal a teljes jól megérdemelt elismerésünket ki ne fejezzük: *Hillebrandné Aidinger Vilma*, a polgári leányiskola rajzitanitónőjének és *Farkas Irma* a kézimunka tanitónőjének a rajz és kézimunka kiállítás minden egyes darabján látható ama buzgó, fáradhatlan és szakszerű oktatásáért, melyben — kötelességükhöz hiven — a növendékeket részesítették, valamint teljes elismerés illeti *Reberics Imrét*, a polgári leányiskola igazgatóját is, ki a folyó tanév végén ismét fényes bizonyítékát nyújtotta annak, hogy a polgári leányiskola a város tanügye terén egyik fontos intézetének vezetése, jó kezekben van.

TÁVIRATOK.

— **A király jobban van.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Már tegnap hirt adtunk róla, hogy Bécsben a király gyöngékedik. De jeleztük azt is, hogy

gyöngékedése csak muló természetű. Ma a király állapotában ismét tetemes javulás állott be. Derékfájása alig jelentkezik s teljesen jobban van.

— **Párbajért elítélt lapszerkesztők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Csajthay Ferencnek*, a „Budapesti Hírlap“ felelős szerkesztőjének és *Dienes Mártonnak*, az „Egyetértés“ felelős szerkesztőjének párbajügyében ma ítélték a budapesti törvényszék. *Csajthayt*, kinek már két párbaja volt, két hétre, — *Dienst*, ki a sértő fél volt, egy hónapra ítélte a bíróság. Az ítélet ellen *Dienes* felebbezett; *Csajthay* — ki a párbajban tudvalevőleg súlyosan megsebesült — az ítéletben megnyugodott.

— **Kabinet-alakítás akadályokkal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy *Waldeck-Rousseaumak* a kabinet-alakítás terén történt kudarcáért *Melinét* vádolják, kit hazáulónak neveznek. Most nincs senki megbizva a kabinet-alakítással. Valószínűleg *Delcassé* bizatik meg.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 9.52. — *Tengeri*: 4.66. — *Rozs*: 7.69. — *Zab*: 5.85.

Az értéktőzsdén az árák a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 354.25. — *Magyar hitelrészvény*: 383.00. — *Allamvasut*: 349.25.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Gyakornok

fizetéssel felvétetik egy helybeli biztosítási vezérügynökségnél.

☞ Czim a kiadóhivatalban. ☜

Legszebb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudtára adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

☞ Jó és izletes ételek, kitűnő italok pontos kiszolgálás mellett. ☜

MINDEN VASÁR- és ÜNNEPNAPON ZENE.

Társaskocsik a Hétféjedelem vendéglőtől naponta délelőtt 11-től kezdve közlekednek oda és vissza a szükséglethez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.